

Odluka:

VSRH II Rev 187/1999-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH II Rev 187/1999-2

Datum odluke: 22.05.2003

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: II Rev 187/1999-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Tome Gložinića kao predsjednika vijeća, te Miroslave Vekić, Damira Mratovića, mr.sc. Olge Jelčić i Ivana Mikšića kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E. b, c. d.d. L., Republika Slovenija, koga zastupa punomoćnik M. M., odvjetnik iz R., protiv tuženika B. d.d. R., koga zastupa Zajednički odvjetnički ured Z. V., S. J. i V. Š. iz R., radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika izjavljenoj protiv pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu od 20. travnja 1999. godine, br. Pž 2492/98-2, kojom je potvrđena presuda i rješenje Trgovačkog suda u Rijeci od 23. travnja 1998. godine, br. P 4277/93-37, u sjednici održanoj dana 22. svibnja 2003. godine,

p r e s u d i o j e:

Odbija se revizija tuženika kao neosnovana.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja je presuđeno:

"I. Tuženik je dužan platiti tužitelju iznos od 4.915,94 kn s zateznom kamatom po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate od 16. 10. 1996. god. do isplate te iznos od 1.583.064,60 kn sve u roku od 8 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži isplatu zatezne kamate na iznos od 1.583.064,60 kn od 16. 10. 1996. god. do isplate."

Ujedno je riješeno, da je tuženik dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 6.603,62 kn.

Presudom suda drugog stupnja odbijene su žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđena navedena presuda i rješenje suda prvog stupnja.

Protiv pravomoćne drugostupanjske presude tuženik je izjavio reviziju zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se uvaži reviziju u cijelosti, te ukinu nižestupanjske presude i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Tuženik traži trošak revizije.

Odgovor na reviziju nije podnesen, a nadležni državni odvjetnik nije se izjasnio o reviziji.

Revizija nije osnovana.

Sud drugog stupnja prihvatio je utvrđenje suda prvog stupnja, koje se sastoji u slijedećem:

Tužitelj je pravni slijednik tvrtke E. d.o.o. Lj., koja je ispostavila pravnom predniku tuženika – B., N.R., račune priložene uz tužbu za isporučenu i preuzetu robu u prodavaonicama pravnog prednika tuženika.

Na temelju nalaza i mišljenja vještaka financijske struke I.M. je utvrđeno, da je dugovanje tuženika po utuženim računima na dan 15. listopada 1996. godine iznosilo ukupno sa zakonskim zateznim kamata 1,587.980,50 kn, tj. glavnica u iznosu od 4.915,94 kn i uglavničene zakonske zatezne kamate u iznosu od 1,583.064,60 kn računajući od dospijeca duga prema pojedinim računima do 15. listopada 1996. godine.

S obzirom na navedeno utvrđeno činjenično stanje, nižestupanjski sudovi su pravilno primijenili odredbe čl. 454. st. 1. i čl. 277. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje: ZOO) kada su naložili tuženiku, da tužitelju isplati na ime glavnog duga iznos od 4.915,94 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 16. listopada 1996. godine, te iznos od 1,583.064,60 kn, koji se sastoji od zakonske zatezne

kamate od dospijeca duga prema pojedinim računima do dana vještačenja – 16. listopada 1996. godine, a koju je vještak izračunao.

Pri tome su sudovi nižega stupnja imali na umu i odredbu čl. 295. st. 1. ZOO po kojoj obveza prestaje kad se ispuni, te u drugim zakonom određenim slučajevima, da tuženik sukladno navedenoj odredbi u ovoj parnici nije dokazao da je ispunio svoju obvezu.

Neosnovano se prigovara u reviziji, da su sudovi nižeg stupnja pogrešno primijenili odredbu čl. 279. ZOO s obzirom da tužitelju nije dosuđena kamata na kamatu, tj. tzv. procesna kamata, već je tužitelj odbijen sa zahtjevom u kojem traži isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 1,583.064,60 kn od 16. listopada 1996. godine do isplate.

Dakle, pravilan je pravni stav nižestupanskih sudova, da se procesne (zatezne) kamate iz čl. 279. st. 2. ZOO na dospjele zatezne kamate ne mogu zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojega proizlaze zatezne kamate, pa i kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu uz glavni dug.

Zatezne kamate se mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali od dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na glavno potraživanje.

Kako se iz izreke prvostupanske presude vidi, sudovi nižeg stupnja nisu pogrešno primijenili odredbu čl. 279. ZOO budući da su tužitelju dosudili uglavničene zakonske zatezne kamate do 16. listopada 1996. godine, ali na njih nisu dosudili zakonske zatezne kamate, već su tužitelju dosudili od tog nadnevka glavni dug sa zakonskom zateznom kamatom do isplate.

Iz navedenih razloga, a kako nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj revizijski sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 386. Zakona o parničnom postupku, koji je objavljen u "Narodnim novinama", broj 53/91, 91/92 i 112/99, dalje: ZPP), valjalo je reviziju tuženika odbiti kao neosnovanu (čl. 393. ZPP).

U Zagrebu, 22. svibnja 2003. godine

Predsjednik vijeća:
Tomo Gložinić, v.r.